

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Deželni zbor kranjski.

(VIII. seja, dne 31. oktobra 1889.)

(Konec.)

Poslanec Hribar opomni, da se je stavila za melioracijske namene državna podpora le za dobo 10 let in teško bode mogoče ta obrok podaljšati. Dežela Kranjska bi se morala tega kredita kolikor mogoče okoristiti, in takoj pričeti ona dela, da bi dobila podpore iz melioracijskega zaklada. Kar se je dobilo, pa je silno malo za Kranjsko, komaj 1%, za delomno uravnavo Trbiže, Save, Račne doline, Belegapotoka vsem skupaj 26.350 gl. in ako se pomisli, da je državna podpora za melioracijskem namenom iznašala v zadnjih 4 letih dva milijona, bi vsaj 84.000 gld. morala dobiti Kranjska dežela. Govornik neče državi oponašati, da ne bi storila dokaj hvalevrednega, a opozarjal bi deželni odbor, da bi v tej zadevi hitreje delal, in misli, da se je zastran uravnave Mirne že mnogo zamudilo. Če se ne bode hitro delovalo v tej zadevi, potem bode pomoč iz tega zaklada izginila. Treba je zgolj kazati na Koroško, katera je dobila iz melioracijskega zaklada dokaj več, kakor nji gre. Zato treba državnim upravi predložiti vse v tej zadevi potrebne zakone, tako uravnavo Vipavščice, barja t. t. d., da se dobi kolikor mogoče veliko podpore iz melioracijskega zaklada.

Poslanec Detela odgovarja, da država daje le 30% svote stroškov, za družih 70% mora skrbeti dežela in interesi, kateri zadnji pa se ustavljajo plačilom, tako da deželni odbor potem ne more predlagati dotičnih postavnih načrtov. Uverjen je govornik, da bode tudi rezultat zaradi Mirne negativen.

Poročevalec Povše pravi, da bi adjacenci pri taci stavybah le rajše prinašali, ko bi se njim dajale posojila v anuitetah in zato bode treba skrbeti deželni upravi. Državni zbor bode za daljših deset let podaljšal melioracijski kredit in o tej zadevi reči mora kot ekonom: „Confiteor“, kajti dvomil bi, da bi državni zbor podporo za take dela skrčil odslej in sam sebe negoval. Ker se kakor je čitati zboljšujejo avstrijske finance, ni dvomiti da bi se to ne zgodilo. Za uravnavo Mirne pa je še zmirom čas izposlovati 5000 gld. do 31. marca

prihodnjega leta. — Poročilo se vzame na znanje, predlogi se odobro.

O poročilu deželnega odbora glede uravnave reke Krke, katero uravnanje naj pospešuje po navetu odsekovim deželni odbor, oglasi se poslanec Šuklj, kateri pravi, da je slišal že mnogo predlogov o melioracijskih zadevah, za Gorenjsko in Notranjsko, le za Dolenjsko ničesa. Ves svet je že prepričen z železnicami, le Dolenjska stran čaka na isto zaman že četrt stoletja. Tudi se ni doslej še skoro nič zgodilo za uravnavo cest, kje je uravnava Vagenšperka, Lužarji in še danes je Černomeljski okraj brez prave zveze s stolnim mestom. Pred 15 leti stavljal je dr. Razlag predlog za uravnavo Krke v deželnem zboru, pozneje tudi v državnem zboru. Lani se je storil v deželnem zboru pozitiven ukrep, da se stori kaj za uravnavo, skuša ustvariti kak projekt in prinaša za poizvedbe polovico stroškov. A nič praktičnega uspeha ni imelo. Krka danes ravno tako škodo dela ko prej, če še bolj, kajti preko-rači bregove svoje, kakor se je to zgodilo nedavno v Kostanjeviškem okraju, kjer je uničila vse lepo polje z lepo ajdo posajeno, isto tako je bilo v vaseh ob Krki, še je slabši v Drami, ker je morala živina stati na stojalih. Prosi deželnega predsednika Winklerja, ki ga ljubi in čišla vsa dežela, da bi storil kaj za Kostanjeviški okraj.

Deželni predsednik Winkler odgovarja, da je storil vse potrebno, a so nekatere zapreke, katere pa se bodo v kratkem odstranile in želji predgovornika ugodilo. — Pri glasovanju se ta oddelek poročila odobri.

O predelanih načrtih za osuševanje barja poroča odsek, da bode deželni odbor o tej zadevi posebno predlogo deželnemu zboru predložil. Močvirski zaklad iznaša leta 1888, in sicer: a) v obli-gacijah z obrestmi v papirji 76.200 gld. b) v hranilničnih knjižnicah 10.870 gld., c) v gotovini 70 kr. Skupaj 87.070 gld. 70 kr. V pokritje uradnih in pisarniških potrebščin močvirskega odbora in za vzdrževanje glavnih odtokov v dobi od 1. julija l. 1888. do 1. julija l. 1889. je deželna vlada dogovorno z deželnim odborom nakazala močvirskemu odboru znesek 1761 gld. 68 kr. iz močvirskega zaklada.

Poslanec Ogorelec želi naj bi se kolikor

mogoče predela pospeševala, kajti ako ne bo rešitve kmalu, bodo morali barjani svoj svet zapustiti in iti beračit po svetu, kajti izseliti se ne morejo, ker nimajo denarja. — Poročilo se odobri.

Nadalje poroča poslanec Povše o poročilu deželnega odbora zaradi preuredbe vodnega zakona, o katerem deželni odbor pravi, da je deželni vladi poročal, da se mu glede na posebno važnost, katero imajo naprave za namakanje zemljišč v izboljševanje kmetijstva, zdi popolnoma upravičeno, da se vodni zakon prenaredi ter da ga bodo naredbe, s katerimi bi podjetniki namakanja zemljišč imeli posebne pravice, oveselile kot bistveno pospešilo deželne kulture, nadalje o prošnji občine Vinica, da se prekliče prepoved proti pomakanji konopelj v Kulpi, o katerem se poroča, da je deželna vlada odgovorila deželnemu odboru, da ji ni mogoče uslišati te prošnje, ker je poljedelsko ministerstvo zaradi ljudem in živini škodljivega namakanja konopelj to prepoved okrajnega glavarstva v Črnomelji vsled neke pritožbe potrdilo in ker je po ukazu poljedelskega ministerstva, tudi na Hrvatskem namakanje konopelj po vseh vodah in potokih ostro prepovedano ter hrvatskim oblastvom naročeno, da to prepoved izvršujejo z vso natančnostjo. To je okrajno glavarstvo v Črnomelji na ukaz vlade prijavilo občini Vinici. — Poročila se vzemo na znanje.

Poslanec Povše poroča nadalje o poročilu deželnega odbora o podpori za šolske vrte, za vodnjake v Unci za namen, da se najde najdajna voda na Krasu, o podpori občini Vrhniki za jelovega zavijača, o donesku h komisijiskim stroškom za gozdne zadeve v občini Kropenski, o premiji za pobite zveri, vidre in stekle pse (katere so iznašale skupaj 258 gld.), podpore za kmetijske namene in „Vrt-narstvo“, katero je spisal gospod tajnik Pirc in predlaga, da se vzame na znanje.

K podpori v šolskih vrtilih izjavi poslanec Stegnar željo, naj bi se v letno poročilo deželnega odbora vsprejel izkaz o stanju in napredku šolskih vrto. Drugod se zanimajo za to kmetijske družbe, tu naj se izprosi stanje od dež. šolskega sveta.

Poslanec Detela izjavi, da se ne bavi deželni odbor s tem predmetom podrobno, o tem je mogoče le poročati deželnemu šolskemu svetu.

LISTEK

Blóдне duše.

Roman.

Češki spisal Václav Beneš-Třebizský, preložil I. Gornik.

Drugi del.

(Dalje.)

VI.

Ko so lani na „smrtno nedeljo“ nesle devovke iz Jiřic k nedalnemu potoku Morano, ujela se je najbrže za protje in od vasi se ni ganila, kakor bi bila slutila, da bo imela v teh vaseh dobro žetev. In imela jo je v istini. Predno se je leto zame-njalo z letom, preminila sta Adamec in Ouřada.

Ouřado hoteli so pokopati v vreči, Skůrka mu ga je tudi že sešila. A do pogreba ni prišlo, pod podrtijo njegove hiše ostala je od njega peščica pepela. Zgorel je. Ouřadove žene pa neso našli nikjer. Brez dvojbe ušla je nekam daleč k svojim sorodnikom.

Danes pa se je ločila s sveta mati Světluřkina. Ko so zjutraj v Jiřicah zgodaj ustajali, zvo-

nilo ji je poslednjo uro. Dolgo ni revica trpela. Ogenj pri Ouřadovih pomogel ji je.

Kdo pa je zapalil sodnikovo hišo, ni mogel nihče z gotovostjo trditi. Sumili so Vavřina, drugi zopet ženo Ouřadovo in kaj so še zraven govorili! Da sta bajé odnašala Ouřadovo dušo dva črna ptiča v svojih krempljih. Kako sta se preletavala ž njo po zraku in kako sta pri tem krokala! Najživeje zuala je to opisati Skůrka. Brez dvojbe pripajalo je tudi vse od nje.

„Ali vidite? — Kdo bi si bil mislil, da bo tako hitro! — In v tej hiši, naj jo podedova, kdor hoče, imeli ne bodo nikedar miru, kajti Ouřada hodil bo gledat, kako gospodari v njej in pokvaril mu bo vso srečo, skalil mu vso radost... Že zdaj ne bi hotela ondu v noči niti dihati! Le bodite do najdajstih po konci in videli bodete reči, katerih drugič ne pojdete gledat. Na pragu svetli dvojce velikanskih očí, rudečih kakor kri... Ko sem bila sama, obšel me je mraz, morala sem se pokropiti z blagoslovljeno vodo. In jaz videla sem že nekaj takih rečij! Koliko sem jih že zagovorila in zaklela!“

Ljudje pa so se bali hoditi mimo sajastih zidov,

mimo polomljenih oken, mimo razbitih vrat, jedva, ko se je zmračilo. Da bi pa kdo do najdajstih bdel in potem pogledal skozi okno proti Ouřadovi hiši, prišlo ni nikomur na um. Radovednost ni bila v takih slučajih nikedar dobra. Tem skrbneje in trje zapirali so oknice pri sobah, da bi, ako bi se morda zbudili, ne videli na pogorišču.

Tudi „Ave-marijo“ zvonili so preje, ker je zvonec bil obešen na tramu pred sodnijo.

V sobah bilo je takratne večere še otožneje nego v vasi. Le včasih zaplakalo je dete na materinem naročji in le včasih vprašal je otrok mater svojo, kedaj pride že otec in kaj jim prinese. Žena Podleřka stisnila je krepkeje usta in odvrnila obraz od ognjišča, na katerem je itak nekako medlo plapolalo, da bi otroci njeni ne videli ji v oči in je ne vpraševali, čemu se ji tako svetijo, kakor bi jih imela polne biserjev.

In ženam-materam bilo je težje, kakor ako bi se jim bili tukajšnji lesi ulegli na-nje. Možje šli so večinoma z uporniki in minili so že tedni, ne da bi se bil jeden vrnil. Zadnjič korakali so tod vo-jaki-peščici. V Jiřicah ostali so čez noč. Bilo jih je do sto. V tukajšnji vasi prestrašili so vse na smrt.

Poslanec Stegnar odvrne, da dežela hoče vedeti, kako se uporabi denar za ta namen, kajti ona daje prinos za te namene. — Predlog v Stegnarjevem zmislu se vsprejme.

O podporah za gozdne drevesnice, o katerih poroča deželni odbor, je poročevalec Povše v imenu odseka mnenja, priznavajoč veliko važnost pogozdovanja, naj bi se naročilo deželnemu odboru, da skuša doseči od deželne vlade, da se državna osrednja drevesnica, kolikor mogoče decentralizuje in to iz tega uzroka, da ne bode trpeti gospodarjem toliko teškoč in ovir, da dobe čvrstih in zvežih gozdnih sadik. Dogodi se sedaj, da morajo kmetovalci iz dolenskih okrajev, kjer ni železnice iste dobivati ovenile in sparjene, kar njim dela škodo, sploh pa jih odvrta, da bi kaj še delovali za posajenje. Vlada bi pač v tej zadevi lahko pomagala, povsod v važnih krajih ima svoje goznotehnične organe in tako ni ne bode teško prirediti več ali vsaj jedno drevesnico za Dolenjsko. Tudi naj deželni odbor skrbi, da se pomnoži gozdna drevesnica na deželnem posestvu Grmskem.

Poslanec Murnik toži, da se gozdi v deželi posekujejo, ne da bi se pravilno izvrševal dotični zakon, to je tudi vzrok velikih povodnij zadnjih let. Hitro se poseka gozd v današnjih časih, ko se les dobro prodá, in potem pusti, da je navadni pašnik, in tako se uničujejo gozdi. Vlada zdaj sicer strožeje postope ali premalo ima še gozdnih organov, kateri bi jako strogo izvrševali gozdno postavo. Ljudstvu je treba v tej zadevi stroge kuratele. Gozdni zakon določa tudi, da je treba strogo kaznovati iste, ki gozde opustošijo, a tega ne bodo storiti zamogle občine, kajti vsi njih zastopniki boje se ovajati svoje sosede. Vlada pogozduje sedaj Kras, a kaj to pomaga, ko se napravlja novi Kras na Gorenjskem in Dolenjskem in tudi v bolj ohranjenih krajih na Notranjskem. Vlada mora po svojih organih strogo gledati na to, da se gozdi nepremišljeno ne izsekavajo, torej naj po svojih organih to zapreči, gleda pa tudi na to, da se državna drevesnica kolikor mogoče decentralizuje. Nasvetuje: a) Vlada se prosi, da po svojih organih strogo pazi, da se bodo pogozdovani izsekani gozdi; b) Deželnemu odboru se naroča, da deluje na to, da se vsaj v vsakem sodnem okraju napravi po jedna gozdna drevesnica; c) vlada se pozivlje, da se omejenjene drevesnice napravijo; d) deželnemu odboru se naroča, da dovoljuje za take drevesnice, ako potrebno, primerne podpore; e) deželna vlada se prosi, da bi ustanovila podružnico gozdne drevesnice v Ljubljani. — Predlogi se vsi vsprejmo.

Deželno-odorsko poročilo izkaže hipotetno zadolženje za l. 1888. Novi dolgovi iznašajo 3 milijone 36.508 gld., razbremenitve 2.515.571 gld.

Poslanec Hribar nasvetuje resolucijo, da se številke o razbremenitvi po deželnem odboru navedo bolj na drobno.

Dr. Vošnjak pravi, da dobi podatke za to pri centralni statistični komisiji, morebiti da bi bilo mogoče dobiti natančnejše podatke pri sodnijah.

Poslanec Višnikar opomni, da družih rubrik sodišča pri razbremenitvi ne dobe, prenameriti bi trebalo oglase, ki se pošljejo sodnijam o tej zadevi. — Resolucija se vsprejme.

Poročilo o posojilnicah na Kranjskem kaže,

„Vse bodete vdove! Posekali smo jih, razpršili, postreljali in kateri so ušli nam, ne uidejo vislicam! In delali so huje nego sovražnik. Nič jim ni bilo prav, seljakinje jim niso niti skuhati znale. In vender so ubile v testo jajec, kolikor so jih mogle kje dobiti. Vojaki pa so jed pogledali — in potem tresčili s skledami vred z mize. Ko so pa odšli, bilo je v vasi več joka nego takrat v Egiptu, ko je angelj Gospodov pobil vse novorojence v zemlji Faraonov. Stoprav ko je prišel pred tednom dnij Jiras domov pogledat in se je ponašal, da so vojaki pred njim bežali tako, da je bilo čudo, da si neso razbili glav ob borovcih, potešili so se in oddahnili.

Danes — na pustno nedeljo bilo je v Jiricah žalostnejše nego na pepelnico sredo ali veliki petek. Sicer je bilo tu od popoldne veselo, da se je včasih celo črnim lesom zahotelo uriskati. Hodile so šeme, prišli so dudlarji, prinesli so cimbal, včasih čuli so se tudi klarineti, in ko se je stemnilo, bilo je na četrt ure daleč slišati, kako znajo Podlesei slaviti in pokopavati predpust.

Tudi zvezde gasnile so brzo druga za drugo, jedva ko so se današnji večer pokazale na nebu.

(Dalje prih.)

da jih je bilo 10, in da so imele denarnega prometa 2.264.703 gld., kar se vzame na znanje. — Poročila o zdravstveni organizaciji, cepitvenih stroških, cepivu, okrajnih zdravnikih, živinozdravniku v Radovljici in podpore za učence na podkovski šoli vzemo se na znanje in vsprejme se predlog: Deželni zbor izreče deželni vladi svojo zahvalo, da je nastavila še dva okrajna zdravnika ter s tem ustregla želji deželnega zastopa.

Poslanec Pfeifer:

Ko so leta 1888 in prve mesece tekočega leta hudo razsajale osepnice po Kranjskem zlasti po nekaterih dolenskih pokrajinah, čutil sem dolžnost v državnem zboru opozarjati vrhovno državno oblast na Dunaji na to strašno bolezen, nadejaje se, da bodo prizadeti okraji deležni postali državne pomoči, kakor Goriška o priliki boleznih pelagre in Dalmacija ob času boleznih škrljevo. Žalibog zapuščena je ostala Kranjska, pozabljena Dolenjska. Zdravniki so imeli mnogo posla, posebno v prostranem Krškem okraju je bil jedini zdravnik vedno na nogah, hodil od vasi do vasi, konstantoval kože danes v tej, jutri v drugi hiši ter kontumaciral kozave hiše tako, da v kozavo hišo ni smel noben človek notri in tudi iz nje ne vun, da se bolezen ne raznaša, bolniki so bili veliki reveži, večkrat niso imeli ne potrebne hrane, ne postrežbe, v nekateri hiši ležali so 3 in več kozavih poleg mrtvega, še lakote bi bili lahko pomrli, ko ne bi bili usmiljeni ljudje jim postregli ter donašali, česar so potrebovali. Za vsakega zaprtega hudodelnika, za vsako kravo, za vsacega psa je skoro bolj skrbjeno, kakor je bilo sem ter tje za kozave, ki so vsled siromaštva trpeli pomanjkanje živeža, gorke obleke i. t. d. Zdravniki so storili kar je bilo v njih moči, porabili mnogo karbola za razkuženje ter cepili, kolikor so si mogli omisliti cepiva iz lastnega žepa proti posledobnemu povračilu — obravnava namreč takrat še ni bila končana, kdo plača potrebno cepivo ali država ali pa dežela; aleopatični zdravniki niso mogli nič drugega storiti, ker pri kozah opravijo, kakor so nekateri šaljivi bolniki rekli, približno toliko, kakor žaba pri lešniku. Homeopatična zdravila bi bila bržkone prinesle kaj pomoči; pa še nekaj bi se bilo lahko storilo: namreč razglasiti bi se bil pri farnih cerkvah, pri občinskih uradih, po novinah primeren pouk, kako je treba ravnati s kozavami glede toplote v sobi, v katerih bolnik leži, glede odeje, hrane in pijače, kaj storiti, če bolnika kuha huda vročina, če mu kri v glavo sili. Tudi treba opozarjati in skrbeti, da se drugi ne okužijo — tedaj naj v sobi, kjer bolnik leži naredi prav gost dim s tem, da kapljajo trpentinovega olja na žrjavico ne iz steklenice (zavoljo nevarnosti ognja) ampak iz žlice. Naznanil sem te kratke opazke, ker so se v novjšem času zopet pokazale osepnice v Železnikih in ker želim, da ne bi noben kraj vsled te strašne bolezni toliko pretrpel kakor nedavno Dolenjska.

Poslanec Šuklje poroča v imenu finančnega odseka o pobiranju deželne naklade na žgane opojne tekočine. Od 1. jan. do 1. sept. došlo je deželne naklade 106.246 gld. remanence so znašale 11.954 gld. plača, pavšali, stanarina troški za tiskovine i. t. d. 24.000 gld. ostane še 94.000 gld. Še so 4 meseci, katere zvedenci štejejo mej dobre, tako je upati, da se proračunjeni znesek 100.000 gld. prekorači za 30.000 gld. Poročevalec nasvetuje: a) Poročilo se vzame na znanje; b) finančnemu ministru se izreče zahvala, da c. kr. davkarje vsprejemajo naklado in dacarjem izplačujejo plače in pavšale in c.) z ozirom na ugodni uspeh naj se primerno razdeli letos 5% one čiste svote, ki bode presegala 100.000 gld.

Poslanec Stegnar želi naj bi vsi župani in poslanci dobili dotično instrukcijo. Glavar opomni, da jo župani že imajo, poslanci jo dobe. — Potem se vsprejmo nasveti.

Učitelju Vencu Šturmu se pokojnina za 5 let podaljša, prošnja učitelja Maksa Ivanetiča, da bi se rehabilitovali kakor prošnja pom. učitelja Fr. Pugla izroči se dež. odboru, prošnja učit. vdove Ivane Grm se pa odkloni. Potem se seja konča.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 8. novembra.

Češkomoravska stranka je zopet postavila za kandidata župnika Weberja, katerega je

Olumuški nadškof prisilil, da je bil odločil državno-zborski mandat. Radovedni smo, če bode župnik Weber izvrševal svoj mandat, če bode zopet voljen. Prepričani smo, da bo Weber v višjim duhovnim pastirjem je zaradi tega pomenljiv, ker nam dokazuje, da duhovniki niso iste nezavisnosti, kakeršno bi morali imeti narodni zastopniki. Ta zadeva je zlasti za Slovane avstrijske pomislila vredna, ker se jim le preradi urivajo dušni pastirji, ki neso baš naklonjeni njih narodnosti.

Bukovinski Nemci bi radi, da se vseučilišče v Črnovicah popolni z medicinsko fakulteto. Deželni zbor je sklenil resolucijo v tem zmislu in mestni zbor v Črnovicah je dovolil v ta namen že 20.000 gld. Ker je sedanja vlada precej naklonjena Nemcem, je lahko mogoče, da Bukovinci dobe medicinsko fakulteto. Kadar gre za nemške zavode, itak ni škoda denarja, štedi se le pri slovanskih šolah.

Znano je, da Slovaki na **Ogerskem** niso nobene srednje šole, v kateri bi se poučevalo v njihovem jeziku. Sedaj bode pa kmalu zadela Rumune jednaka osoda. Ogerski minister nauka grof Csaky je zaukazal, da se na rumunski gimnaziji v Beleyesu sme v višjih razredih predavati jedino v madjarsčini. Najbrž ne bode več dolgo, da se tudi na nižjih razredih uvede madjarski učni jezik. Ta zavod je bil jedina rumunska gimnazija na Ogerskem in Solnograškem.

O nemških naselbinah v **Bosni in Hercegovini** piše „Magdeburgerzeitung“ to-le: „Prvi naselbini nemške Ober- in Unter-Windthorst osnovani sta bili blizu Banjaluke v 1879. letu. Oralo zemlje je pred desetimi leti tukaj veljalo 40 gld., sedaj pa že 200 gld. Hše naseljencev napravljene so iz trajnega gradiva. Teh Nemcev je kacic 800 duš in so prišli iz Hanovra in Brunšvika. Vsi so katoliki in imajo svojo šolo. Na ravnini Maglajski, katero so Nemci prekrstili v Rudolfsthal, naselilo se je do 130 nemških rodbin, ki se hitro množé. Vse rodbine so že precej premožne. Na sredstva katoliškega zaklada zgradili so si samostan, v katerem poučujejo menihi v nemškem jeziku. Blizu Dobberlina, na reki Uniji, kupili so nemški kolonisti leta 1879, precejšen kos zemlje od Rusten bega. Tedaj so mohamedovci mislili, da jim bodo vzeli zemljo in dali kristjanom, zaradi tega so jo prodavali za slepo ceno. Sedaj je pa ne prodajajo več, temveč le dajo v najem. Poleg tega vsak čas pride v Bosno kak bogat Nemec, kupi zemlje in se obdás s samimi Nemci. Vse to so začetki bodočih nemških naselbin. Mej nemškimi naselbami se posebno lepo razvija „Franz-Josefsthal“ blizu Beline. Semkaj so se priselili Nemci iz Pantovske okolice na Ogerskem. Kupili so takoj 300 oral zemlje, razdelili jo mej sabo in sezidali lepe hiše. Sedaj imajo že 600 oral lastne zemlje in 900 oral v zakupu. Imajo svoje rokodelce, ki zadoščajo vsem njihovim potrebam. Njihovo šolo pohaja 200 otrok. V Hercegovini pa ni nemških naselbin. Bila je jedna ob meji, pa so naseljenci kmalu pobrali kopita svoja in vrnili se v domovino, na Tirolsko“. Iz povedanega je vidno, da germanizacija že preti Bosni. Nemci hočejo polagoma spodrinuti Slovane z rodovitnejših krajev. Le v skalnato Hercegovino ne marajo, kjer se le s težavo služi kruh.

Vnanje države.

Nov predsednik narodnemu sebranju **bolgarskemu**, Slavkov, je lekarničar v Trnovem in seveda zvesti pristaš vladne stranke. Opozicija v sebranju je pa tako le sestavljena: 28 konservativcev, 22 Cankovcev, 21 Radoslavovcev in 3 Karavelovci. Prav za prav je torej v sebranju le 25 nasprotnikov Koburžanovih, kajti Radoslavovci in konservativci so le nasprotniki vlado, ker bi sami radi prišli na krmilo.

Vsi srbski listi se kaj radi bavijo z bolgarsko propagando v **Makedoniji**. „Branik“ piše, da je sprva se ta propaganda omejevala le na ozek delokrog, ker jej je manjkalo sredstev in so jo ovirale srbske in grške šole in grško duhovenstvo. Ko so se Bolgari znebili upliva grške duhovščine in so dobili svoj eksarhat ter so grške pope zamenili z bolgarskimi, začela se je prava agitacija. Leta 1876. so za srbsko-bolgarske vojne Turki zaprli srbske ude in pregnali srbske učitelje. Bolgari so se te priložnosti poslužili. Na srbske šole nastavili so bolgarskih učiteljev. Srbija ni dajala makedonskim Srbom nobene podpore. Bolgari so pa porabili vsako minuto. Na čelu bolgarske propagande je eksarh v Carigradu, ki da v ta namen vsako leto 30.000 turških lir. Razen tega je za vzdrževanje bolgarskih šol v Makedoniji in Srbije Srbiji bolgarsko narodno sebranje assignovalo 460.000, Vzhodna Rumelija pa 200.000 frankov. Bolgarska vlada pa daje vsako leto nad 2 milijona frankov za to propagando. Ko bi kdo tega ne verjel, naj le pomisli, da budget bolgarskega ministerstva vnanjih zadev znaša 2.800.000 frankov če tudi nema Bolgarija nikacih poslanikov pri inozemskih dvorih in nobenih znamenitih konzulstev. Srbski minister vnanjih zadev ima na razpolaganje le 800.000 frankov, pa mora s tem vzdržavati 10 poslanikov in 4 generalne konzule. Iz tega je razvidno, da bolgarskemu ministru vnanjih zadev ostaje najmanj 2.400.000 za bolgarsko propagando. Da 1885. leta je Bolgarija dobivala tudi od Rusije znatno svoto za propagando v Makedoniji, katera pa več ne do-

biva. Recí se sme, da bolgarska vlada in eksarhat potrosita vsako leto nad 3 milijone za propagando v Makedoniji. Seveda „Branik“, ki je pred vsem hotel dokazati, s kako velikimi denarnimi svotami se podpira bolgarska propaganda, ni jemal v poštev, da morda kaj navedenih denarjev se izmuzne v žepe bolgarskih ministrov, in da ministerstvo vnanjih zadev v Sofiji tudi poslednja leta zaradi tega več potrebuje, ker ni dežela v normalnem stanju in se je treba posluževati raznih sredstev, da se sedanji sistem ohrani. Da je treba včasih pri tacihi odnošajih delovati z denarjem, je tudi jasno.

Vodja oportunistov **francoskih**, Ferry, kateri pa pri zadnjih volitvah ni bil voljen, zbolel je v Nizzi nevarno. Njegovi prijatelji se že bojé, da ne bode ozdravel. Ferry je bil jako nadarjen politik, bil je večkrat celo ministerski predsednik, a zaradi Tonkinske ekspedicije je bil zgubil vso popularnost.

Domače stvari.

— (V današnji seji deželnega zbora,) ki je trajala do 3/4. ure popoldne, dovolilo se je za nakup prioritete Kamniške železnice 75 000 gld., ki se imajo izplačati leta 1890 in 1891, potem se je rešila dolga vrsta peticij v cestnih in drugih zadevah. Prihodnja seja je v torek.

— (Z Dunaja) se piše, da se je zasedanje permanentnega odseka za kazenski zakon odložilo do 16. t. m.

— (Iz Gorice) dobila je „Tagespost“ vest, da je gospod dr. Anton Gregorčič v sredo odložil svoj deželnozborni mandat.

— (V češkem deželnem zboru) bila je včeraj jako burna adresna debata. Govorniki od strani večine so dr. Rieger princ Karol Schwarzenberg, princ Windischgrätz, Tonner in Matuš, z mladočeške strani pa Eduard Gregor, Spindler, Honak, Vašaty in Tuma. Eduard Gregor govoril je nad poldrugo uro. Koncem govora čulo se je živahno in dolgotrajno odobravanje na levi in na galerijah, s strani Staročehov in veleposestnikov pa sikanje. O tej adresni debati bomo še poročali.

— (Zoper ponemčevanje slovenskih šol.) Z ukazom od dne 17. junija t. l. št. 8341 razveljavilo je ministerstvo za uk in bogočastje znani ponemčevalni ukaz deželn. šolskega sveta še glede šol v Globokem in Pišecah, ter zaukazalo, da bo na teh šolah slovenščina izključljiv poučni jezik, nemščina pa le neobvezni poučni predmet.

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) je doposlala ustanovljajoča podružnica v Cerkljah na Gorenjskem te dni 115 gld. 80 kr. Slava jej bode in rast in prospeh! — Na kako pravo struno smo s svojo „kujižnico“ zadeli kaže najbolje to, da v Ljubljani nemamo niti I., niti III. vezka; morda je še kaj nerazprodanih pri podružnicah. Zato bomo, da nam je le podpora po slovenskem ljudstvu zagotovljena, nadaljevali v tem srečno zapričetem literarnem delovanju.

— (Rodbinski večer na čast gospodu deželnemu poslancu J. Gorupu,) ki ga je včeraj zvečer priredilo telovadno društvo „Sokol“ v čitalnični dvorani, bil je prekrasen in ostal bode vsacemu dolgo v spominu. Ne vemo še Sokolskega večera, ki bi bil privabil toliko občinstva, da so bili prostorna dvorana in stranski prostori vsi polni in da mnogo oseb ni dobilo prostora. Prisotnih je bilo okoli dvajset narodnih državnih in deželnih poslancev, jako veliko narodnih dam in družih narodnjakov iz Ljubljane in dežele, celo zelena Štajerska bila je odlično zastopana, ki so vsi vselega srca prihiteli proslavljati moža, ki se je pokazal uzornega rodoljuba in velike vsote položil na narodni žrtvenik. Program bil je jako dobro zastavljen, bil je zabaven in raznovrsten. Razven vojaške godbe čuli smo kr. sne zборе, samospeve, predstavljali se je dramatičen prizor, „Sokolovi“ plastični „mramorni kipi“ in bila je cela vrsta večeru primernih iskrenih govorov. Ko je vojaška godba odigrala prvi dve točki, nastopil je reditelj večeru gospod dr. K. Triller ter v jedrnatih stavkih pojasnjeval, zakaj se je priredil današnji večer. Narod slovenski je hvaležen in ima v dnu srca zapisane svoje dobrotnike. Narodna požrtovalnost je velika in blagonosna čednost, ki dviguje narode kvišku. Zato: Živela narodna požrtovalnost in njen najodličnejši zastopnik gosp. poslanec Gorup! (Vse občinstvo ustane in trikrat nahušeno zakliče „Živio!“) Po tej začetni napitnici zapel je možki zbor Nedvedovo „Pomlad in ljubezen“, potem pa „Vilharjevo „Ljubičica“. Obe skladbi sta izredno prijali in dočim je v prvi odlikoval se Pribilov tenor, so v drugi mogočni basi bili po-

sežno efektni. Sokolov starosta gosp. Hribar nastopil je kot drugi govornik in omenjajoč dveh glavnih jugoslovanskih mecenov, Strossmayerja in Gorupa, katera je baš čednost narodne požrtovalnosti spojila v iskreno prijateljstvo, pripil tema odličnjakoma in ljubljencema jugoslovanskega naroda: „Bog živi Gorupa in Strossmayerja! (Vse občinstvo je ustalo in zaorili so nahušeni živio- in slavaklici.) Naslednji govornik bil je g. Marolt, ki je po udarjujoč, da različna pota vodijo v nebesa, pripil gg. deželnim in državnim poslancem, posebno pa gosp. Gorupu, kot deželnemu poslancu. Slavljeneč gosp. Gorup zahvalil se je na napitnicah, ki ne veljajo njegovi osebi, ampak idealom, katere on zastopa in katere bomo prej ali slej priborili, ako ne premo, pa okolu vogla. Govor ta bil je vsprejet z nahušenimi živio-klici. — V imenu narodnih deželnih poslancev zahvalil se je ces. svetnik Murnik na napitnici, posebej pa še Sokolu, ki je priredil tako lepo slavnost prvemu slovenskemu mecenu, katerega zasluge vsi jednako priznavamo. Društvu „Sokol“ zatorej zakliče „Na zdravje!“ — Splošno odobravanje in pravo nahušenje vzbudila je jako umestna napitnica staroste Hribarja na gospoda dr. Jarneja Zupanca, ki je tudi vse življenje posvetil idealom in dasi najstarejši častni član, v sreči morda najmlajši in mož tako uzoren, da bi se večji narodi ž njim ponašali. Dalje so napivali: g. Anton Trstenjak slovenskim damam, gosp. dr. J. Zupanec narodni mladini, gospem, gospodičinam in Gorupu, v imenu Hrvatov g. Levstek, v imenu Čehov deželni inženier g. Hraskey itd. Vmes mej temi točkami predstavljala sta gospa Borštnik-Zvonarjeva in gosp. Borštnik dramatičen prizor „Ni moj ukus!“ Živahno, šaljivo dejanje in izvrstna igra obeh predstavljalcev vzbudila sta nenavadno priznanje. Vilharjevo „Mrtvo ljubav“ pel je s spremljevanjem orkestra g. Meden ter nam divno to skladbo pel tako mojstrski in s tolikim občutkom, da je vse bilo oduševljeno in da jo je moral ponavljati. — Sokoli predstavljali so mramorne kipe, ki so se izbornu obnesli in so gospodje Benčan, Vernik in Šeber želi veliko pohvale. Nedvedov možki zbor „Planinsko dekle“, kateremu so vsled odobravanja pevci še dodali Hajdrihovo „Adrijansko morje“, bil je dostojen zaključek krasnemu večeru na čast rodoljubnej čednosti in njenemu prvemu predstavitelju g. Gorupu. Društvu „Sokol“ kliče za velelepi ta večer iskreno „Slava!“

— (Martinov večer) priredi slovensko delavsko pevsko društvo „Slavec“ v nedeljo dne 10. novembra t. l. v čitalnični restavraciji. Vspored: Petje in prosta zabava; pri kateri svira vojaška godba c. in kr. 17. pešpolka baron Kuhn. Začetek ob 8. uri zvečer. Ustopnina za neude po 20 kr., udje so prosti. K mnogobrojni udeležbi vabi

Obdor.

— (Preiskava proti Poddražanom) je končana. Zaslišanih je bilo nad 160 oseb. Kolikor čujemo od strani, neso dobili nikacega sumnega gradiva. Gospod, ki je včeraj prišel iz Vipave, nam je pravil, da so gosp. Ivana Božiča že izpustili.

— (Izpred sodišča.) Danes je bila pri tukašnjem c. kr. mest del. okrajnem sodišči obravnava proti mestnemu komisarju gosp. Jak. Tomcu zaradi razžaljenja časti. Tožila sta ga gospa Schnetzinger in poročnik Brunner. Tožitelja sta pred petimi meseci nekega večera v Švicariji pod Tivoli odtrgala par cvetic, na kar je zatoženec poročnika Brunnerja posvaril: „Ich bin der Inspector von Tivoli und sage ihnen: das Stehlen der Blumen ist verboten“ in istemu pozneje rekel: „Andere haben gestohlen, sie haben aber dabei assistirt“. Zavoljo tega je bila že pred meseci prva obravnava, katera pa se je odložila na željo zatoženčevu, ki je gospo Schnetzingerjevo pri županstvu v Dolenji Šiški naznanil zaradi prestopka proti zakonu v varstvo poljskih pridelkov. Županstvo v Šiški je bilo tožiteljico res obsodila na 1 gld. globe, eventualno 6 ur zavora, politično oblastvo pa je to obsodbo razveljavilo, češ, da to dejanje ne spada pod omenjeni zakon, ki ima v mislih le poljske pridelke, h katerim pa ne pripadajo javni vrti in parki in v njih nahajajoči se nasadi. Razen teh navedenih je bilo še družih nagibov. Ker je tako ta zadeva pri političnih uradih bila rešena, razpisala se je na danes zjutraj ob 9. uri nova obravnava. Sodnik bil je g. pristav Gros, obtoženca zagovarjal je g. dr. Tavčar, tožitelja dr. pl. Schrey. Obravnava trajala je skoro dve uri. Pri njej je bilo zanimivo to, da se zatožba ni popolnoma ujemala z

izpovedjo g. zatoženca, da je on bil gospej Schnetzingerjeve pismo ponudil satisfakcijo, a se ona s tem ni hotela zadovoljiti, da je gosp. dr. Schrey trdil, da dotična cvetica, katerej se je odtrgalo par cvetk, kar divja rase, ne da bi bil na ugovor gospoda Tomca mogel povedati kje itd. Po govorih gg. dr. Schreya in dr. Tavčarja, kateri poslednji je inkriminovan izrek pojasnjeval v objektivnem in subjektivnem oziru ter mej drugim tudi navajal notico v „Tagespost“, iz katere je razvidno, da se tudi v gospe Schnetzingerjeve rojstvenem mestu trganje cvetic na javnih mestih zmatra za „tatvino“ in poudarja, da je gosp. komisar Tomc bil tedaj v svoji službeni lastnosti in kot tak varoval javne nasade, kateri bi vsaj pred omikanci brez svaričnih napisov morali biti varni, izrekel je gospod sodnik sodbo, po kateri je gospod Jak. Tomc obsojen na 30 gld. globe, eventualno primerni zapor in v povrnitev vseh stroškov.

— (Odpovedal) se je svojemu mestu gospod Fran Pitamitz, notar v Sežani.

— („Nova Pesmarica“) izšla je v „Narodni Tiskarni“ ravnokar. Lepo tiskana knjiga obseza na V. in 304 straneh 231 najnavadnejših slovenskih pesmij. Ker Razlagove pesmarice že davno ni več dobiti, bode „Nova Pesmarica“ izvestno dobro došla. Več o njej prihodnjic. Cena broširane knjigi 80 kr. trdno in elegantno vezane 1 gld. 20 kr. Po pošti 10 kr. več.

— (Ogenj) naznanil je strel na Gradu danes popoldne ob 1/4. uri. Gorelo je v stari Seunigovi hiši v Igriških ulicah. Oddelek požarne brambe pod vodstvom gosp. Schantlna bil je brzo na mestu ter omejil požar le na že goreči hlev, kateri je bil v postrejši napolnjen z mrvo. Kdo je zažgal ni znano.

— (Jour fixe „Dolenjskega Sokola“) prestavil se je zaradi gledališčne predstave v Čitalnici dne 10. t. l. na soboto dne 16. t. m. in bode v prostorih gospoda M. Brunerja.

— (Akad. društvo „Slovenija“ na Dunaji) ima 11. novembra t. l. svojo drugo redno zborovo sejo s sledečim dnevnim redom: 1. Čitanje zapisnika. 2. Poročilo odborovo. 3. Slučajnosti. Lokal je „Knaus Restauration zum Lothbringer“ I. Kohlmarkt. Začetek ob polu osmih. Slovanski gostje dobro došli! K obilni udeležbi vabi odbor.

— (Na današnji mesečni živinski semenj) se je prignalo 583 konj in volov, 727 krav, 52 telet, skupaj 1362 glav. Kupčija s kravami in voli je bila prav dobra, ker je bilo veliko vnanjih kupcev, posebno Lahov, Tirolcev in Korošcev. S konji je bila srednja kupčija.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Gorica 7. novembra. V sosedni Italiji že več tednov potresi. Premožnejši ljudje iz Tolminice (Tolmezzo) beže v Videm in Žemono, vse preplašeno. Tamošnji davkar ureduje na javnem trgu, ker se je bati, da se uradno poslopje zruši.

Poreč 7. novembra. V deželnem zboru zavrgla se je po več ur trajajoči debati volitev v Pulji izvoljenega poslanca Conti-ja.

Atene 7. novembra. Princ Waleski semkaj došel. Ruski prestolonaslednik odpelje se v nedeljo.

Madrid 8. novembra. Včerajšnji zbornični seji izvajal je republikan Fedregal iz potovanja nadvojvode Albrechta, da je najbrže kak obiteljski dogovor, po katerem bi se Španjska pridobila za sodelovanje v evropskih vprašanjih. Govornik spominja na nemškega prestolonaslednika potovanje, po katerem se je konservativna stranka poklicala na krmilo. Canovas in Romero sta energično ugovarjala. Konservativci neso nikdar bili orodje inozemskega upliva. Debata, ki je izzvala velik hrup, se danes nadaljuje.

Razne vesti.

* (Iz Novega sada) poroča „Agramer Zeitung“. Nakrat so zaprli Jurija Savića, bivšega slugo pokojnega patrijarha Angelića. Na sumu je, da je v zvezi z nekaterimi duhovniki, ki so bili s pokojnikom v službeni zvezi, več stvari ukrali iz pokojnikove zapuščine in tako oškodovali dediče.

* (Iz Požuna) se poroča dne 6. t. m. Zalogu Mödlinske čevljarske tovarne v Požunu, nahajajočo sredi mesta, oropali so neznani zločinci. Odnesli so tudi nekaj sto tisoč goldinarjev.

* (Nezgoda na železnici) Na Santafejski železnici skočil je 3. t. m. pri Brownwoodu v Tek-sasu osobni vlak s tiru. Vozovi preobrnilo so se čez strmi nasip nizdoli in se podrobili. Štirideset potnikov je ranjenih. Izmed ranjencev jih je dozdaj že deset umrlo.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto gl. 4.60; za pol leta
gl. 2.30; za četrt leta gl. 1.15.

Tuji:

5. novembra.

Pri **Stonu**: Weiss, Löwig, Pirz, Ehrlich, Kaiser, Steinadler z Dunaja. — Krk iz Brna. — Pogačnik iz Pod narta. — Herzer iz Pečuha. — Kosar z Gorenjskoga — Bergman iz Závca. — Fischer iz Trsta. — Goljevšek iz Gorice. — Katzer iz Brna. — Lončarič iz Selc. — Giadova iz Trsta.

Pri **Maliči**: Blum, Rukel, Leber, Felber, Degroz z Dunaja. — Pillepich z Dunaja. — Buchler iz Trsta. — Spitzer z Češkega.

Pri **avstrijskem cesarji**: Aljančič iz Bistrice. — Kraljič iz Poljan.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
7. nov.	7. zjutraj	744.7 mm.	8.6° C	sl. sev.	obl.	
	2. popol.	744.9 mm.	12.5° C	sl. svz.	jaa.	
	9. zvečer	746.0 mm.	5.8° C	sl. svz.	jas.	0.00 mm.

Srednja temperatura 9.0°, za 3.4° nad normalom.

Dunajska borza

dné 8 novembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gl. 85.60	gl. 85.50
Srebrna renta	85.95	85.80
Zlata renta	109.50	109.40
5% marena renta	100.95	100.95
Akcije narodne banke	924.—	924.—
Kreditne akcije	313.—	312.50
London	118.80	118.95
Srebro	—	—
Napol.	9.44 1/2	9.46
C. kr. cekini	5.66	5.66
Nemške marke	58.22 1/2	58.30
4% državne srečke iz l. 1864	250 gl. 132	gl. 75
Državne srečke iz l. 1864	100	75
Ogerska zlata renta 4%	101	25
Ogerska papirna renta 5%	97	30
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	—	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gl. 123	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	118	50
Kreditne srečke	100 gl. 184	75

Zahvala.

Vsem onim, ki so povodom bolezni in smrti našega iskreno ljubljenega sina, oziroma brata in svaka, gospoda

IGNACIJA VRANČIČA

župnika v Kolovratu

izkazali nam svoje sočutje ter blagega pokojnika spremili do hladne gomile, osobito velečastnej duhovščini, darovateljem krasnih vencev ter vrlim pevcem Moravškim za milo nagrebno petje, izre-kamo tu svojo najiskrenejšo, toplo zahvalo.

(933)

Rodbina Vrančič-eva.

Volčji pes

s torbo na gobcu se je zgubil. — Če kdo vé zanj, naj ga oglasi pri upravnistvu „Slovenskega Naroda“, (930—3)

Hôtel „Pri Maliči“ (Restavracijski salon).

V soboto dne 9. t. m.

KONCERT

godbe c. in kr. pešpolka
št. 17 baron Kuhn.

Začetek ob 1/2 8. uri zvečer. Ustopnina 20 kr.

K temu koncertu najljubljeneje vabi z veleštovanjem

(934—1)

Henrik Höselmayer, restavrater.

Razpis službe.

Pri podpisani okrajni bolniški blagajnici Po-stojinski se vzame v službo od 1. januarja 1890

blagajnični uradnik

z letno plačo 120 gl.

Prosilci, ki morejo dokazati svojo sposobnost za to službo s spričalom o izurjenosti v računstvu in v blagajniški stroki, naj uložijo svoje prošnje do konca novembra t. l. pri podpisani bolniški bla-gajnici.

Umirovljeni davčni in računski uradniki imajo pri oddaji te službe prednost.

Okrajna bolniška blagajnica v Postojini,

dne 5. novembra 1889.

(931—2)

Kranjske klobase

narejene le iz prašičevega mesa. — Slednji dan sveže možganice, hre-novke, Frankobrodske in Novomeške klobase, pečenice, krvave in jetrne klobase in želodeci.

Domače dobro prekajene gnjati à la Gradec s kožo ko po 86 kr., brez kože ko po 72 kr., v testu pečene gnjati ko po 90 kr. — Okajen mizen špeh, špeh za navlečenje in paprikovan špeh.

Salame lastnega izdelka, najfinijejsje carsko meso, povejen goveji in prašičev jezik, sveža mlada prasetina.

Goveje meso

roastbeef iz plučne pečenke le od pitanih volov ob vsakem času. Radovoljno vsprejemajo se tudi naročila na divjačino. — V zalogi so veliki štajerski zajci, komad po 1 gl. 30 kr., jarebice in fasani po najnižjih cenah.

Vnanje naročbe se točno izvrše po poštnem povzetju.

Za mnogobrojne naročbe priporoča se z velešpovostovanjem

Karol Počivaunik

v svojej lastnej hiši

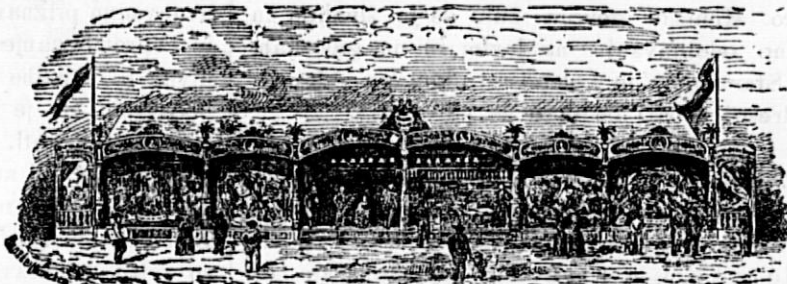
sv. Petra cesta št. 9.

(935—1)

Dopoludne tudi na štantu št. 65 na mesarskem trgu (v šolskem drevoredu).

MUZEJ MEYEROTT

v Ljubljani,
na Resljevi cesti.

v Ljubljani,
na Resljevi cesti.

Podpisani si usoja s tem slavnemu občinstvu in c. in kr. vojaškej posadki jav-ljati, da bode od današnjega dne v muzeji njegovem

izložba slik

V nadi, da bodo obiskatelji in ljubitelji umetnosti s to izložbo popolnem zado-voljni, proseč za obilni posed, se beleži z globokim spoštovanjem

(929—3)

J. MEYEROTT.

Lastne zaloge

v tuzemstvu:

Dunaj, Budimpešta,
Praga, Levov, Gradec,
Trst.

R. DITMAR NA DUNAJI.

Največja tovarna za svetilnice v Evropi.

(Ustanovljena 1840.)

Lastne zaloge

v inozemstvu:

Berolin, Monakovo,
Milan, Rim, Lyon, Varšava,
Bombay.

DITMAR-JEVE

SVETILNICE

R. DITMAR-JEVA

Dun. bliskovna svetilnica 30"
svetilna sila 105 sveč.

Fonometrično izmerila gospoda
Dr. L. Weber, kralj. profesor na vsenčilišču v Bratislavi.
Dr. R. Benedikt, docent na tehniki na Dunaji.

R. Ditmar-jeva Dunajska bliskovna svetilnica
se spodaj
užiga, regulira in ugasuje.

Solnčni svetilec 15" in 18"

Dunajska bliskovna svetilnica 30".
davno preverjena sistema za mizne, viseče in stenske svetilnice.

R. DITMAR-JEV

Brilantni meteorni svetilec
s kroglastim plamenom.

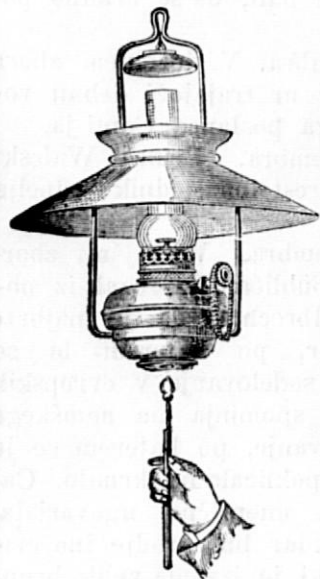
Velikosti: 15", 20", 25", 30", 35", 45"
Svetilna sila: 31 50 70 87 138 157 sveč

za
mizne in viseče svetilnice, lestence, sten-ske svetilnice, zaprte svetilnice itd.

Vse steklene stvari,

ki so potrebne za petrolejske svetilnice, — v največjej izbiri.

Mizna svetilnica z brilantnim meteornim svetilcem

Se posebno opozarja.

30") lahko prižgejo,

Posrečilo se mi je še bolj dovršiti svoje lani izumljene meteorske svetilce (s kroglastim plamenom), ki so dosegli velikanski uspeh v tuzemstvu in povsod v inozemstvu, njihovo svetilno silo še povekšati, ravnanje z njimi pa napraviti enostavnejše, da se (15", 20" in 30") lahko proč vzeti še cilindri, tulpa ali pa strešica. (Glej podobo.)

Ilustracije in ceniki pošljejo

Ditmar-jeve svetilnice ima skoro vsaka

Tovarniška znamka.

se takoj zastonj in franko.

(678—11)

boljša trgovina s svetilnicami na prodaj.